

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง
ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๑๐/๒๕๖๐ วันที่ ๒๗ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีในขณะกระทำความผิด

คู่กรณี เจ้าพนักงานพัสดุ ๖ สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง การรับเงินหลักประกันสัญญาแล้วไม่นำเงินส่งคลังขององค์การบริหารส่วนตำบล

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

คู่กรณีบรรจุเข้ารับราชการที่องค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ตำแหน่ง เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๒ ต่อมาได้เปลี่ยนสายงานมาดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานพัสดุ ๖ และได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๒๔๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และที่ ๑๒๓๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานพัสดุและงานด้านการจัดซื้อจัดจ้าง ได้แก่ การจัดทำรายงานขอซื้อขอจ้าง จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้าง ประกาศสอบราคา ประกาศประกวดราคา สัญญาซื้อขาย สัญญาจ้าง ใบสั่งซื้อและใบสั่งจ้าง สำหรับการรับเงินหลักประกันสัญญา องค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้มอบหมายให้ผู้ใดทำหน้าที่รับเงินหลักประกันสัญญาเป็นการเฉพาะ โดยมอบหมายหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงินให้อยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายการเงินและบัญชี แต่ไม่ได้ระบุชัดเจนว่าเป็นการรับเงินประเภทใด แต่เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลทำสัญญากับผู้ประกอบการ และผู้ประกอบการได้วางหลักประกันสัญญาเป็นเงินสด เจ้าหน้าที่พัสดุจะเป็นผู้รับเงินหลักประกันสัญญาจากผู้ประกอบการ แล้วนำเงินไปมอบให้กับเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาและจัดเก็บรายได้ เพื่อออกใบเสร็จรับเงิน เมื่อสิ้นวันฝ่ายพัฒนาและจัดเก็บรายได้จะจัดทำใบสรุปนำส่งเงิน และนำเงินฝากธนาคาร

ระหว่างวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ทำสัญญาจ้างกับร้าน อ. และห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. จำนวน ๗ สัญญา ซึ่งผู้รับจ้างได้วางหลักประกันสัญญาเป็นเงินสดและคู่กรณีได้รับเงินประกันสัญญาจากผู้รับจ้างดังกล่าว รวมเป็นเงิน ๑๓๘,๑๓๘ บาท ดังนี้

(๑) ได้รับเงินหลักประกันสัญญา จำนวน ๔,๙๐๐ บาท จากร้าน อ. ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕

(๒) ได้รับเงินหลักประกันสัญญา จำนวน ๑๔,๙๐๐ บาท จากร้าน อ. ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๑๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕

(๓) ได้รับเงินหลักประกันสัญญา จำนวน ๔,๙๐๐ บาท จากร้าน อ. ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕

(๔) ได้รับเงินหลักประกันสัญญา จำนวน ๑๐,๙๘๐ บาท จากห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๑๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖

(๕) ได้รับเงินหลักประกันสัญญา จำนวน ๒๗,๘๓๔ บาท จากห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๑๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖

(๖) ได้รับเงินหลักประกันสัญญา จำนวน ๕๖,๙๐๒ บาท จากห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖

(๗) ได้รับเงินหลักประกันสัญญา จำนวน ๑๗,๗๒๒ บาท จากห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๒๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖

เมื่อได้รับเงินหลักประกันสัญญา รวมเป็นเงิน ๑๓๘,๑๓๘ บาท แล้ว คู่กรณีไม่นำส่งให้กับ องค์การบริหารส่วนตำบลแต่อย่างใด

เมื่อเจ้าหน้าที่ของสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดได้ตรวจสอบสัญญาจ้างเลขที่ ๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖ และขอตรวจสอบใบเสร็จรับเงินหลักประกันสัญญา ปรากฏว่า คู่กรณีได้นำเงิน จำนวน ๕๖,๙๐๒ บาท และใบเสร็จรับเงินหลักประกันสัญญา เล่มที่ ๓/๕๖ เลขที่ ๐๔๑ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ซึ่งคู่กรณีเป็นผู้กรอกรายละเอียดด้วยตนเองทั้งหมด ไปมอบให้กับนาง จ. หัวหน้าฝ่ายพัฒนา และจัดเก็บรายได้ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ และให้นาง จ. ลงลายมือชื่อผู้รับเงินในใบเสร็จรับเงิน โดยใบเสร็จรับเงินดังกล่าวคู่กรณีได้เขียนเล่มที่ไม่ถูกต้อง ที่ถูกต้องจะต้องเขียนเป็น เล่มที่ ๓/๕๗ เนื่องจาก เป็นการออกในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ภายหลังจากที่ได้ออกใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๓/๕๖ เลขที่ ๐๔๑ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ จำนวนเงิน ๕๖,๙๐๒ บาท แล้ว คู่กรณีได้นำสำเนาใบเสร็จรับเงินดังกล่าวไปถ่ายเอกสาร แล้วนำสำเนาใบเสร็จรับเงินที่ถ่ายเอกสารไปแก้ไขวันที่รับเงินจากวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ เป็นวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖ จากนั้นคู่กรณีได้นำสำเนาใบเสร็จรับเงินที่แก้ไขไปถ่ายเอกสารอีกครั้ง แล้วจึงนำไปมอบ ให้กับเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัด เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเชื่อว่าองค์การบริหาร ส่วนตำบลได้รับหลักประกันสัญญาเป็นเงินสดตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖

คู่กรณียอมรับว่า เงินหลักประกันสัญญาที่ได้รับจากผู้รับจ้างในวันที่ทำสัญญาและไม่นำเงิน ส่งคลังขององค์การบริหารส่วนตำบล นั้น ได้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวทั้งหมด และได้นำเงินส่งคืนคลัง ขององค์การบริหารส่วนตำบลครบถ้วนแล้ว ดังนี้

(๑) เงินหลักประกันสัญญา ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๔,๙๐๐ บาท ส่งคืนคลัง ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๓/๕๗ เลขที่ ๐๗๑ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๗

(๒) เงินหลักประกันสัญญา ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑๔,๙๐๐ บาท ส่งคืนคลัง ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๓/๕๗ เลขที่ ๐๗๒ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๗

(๓) เงินหลักประกันสัญญา ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๔,๙๐๐ บาท ส่งคืนคลัง ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๓/๕๗ เลขที่ ๐๗๓ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๗

(๔) เงินหลักประกันสัญญา ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖ จำนวน ๑๐,๙๘๐ บาท ส่งคืนคลัง ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๓/๕๗ เลขที่ ๐๖๘ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๗

(๕) เงินหลักประกันสัญญา ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖ จำนวน ๒๗,๘๓๔ บาท ส่งคืนคลัง ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๓/๕๗ เลขที่ ๐๖๗ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๗

(๖) เงินหลักประกันสัญญา ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖ จำนวน ๕๖,๙๐๒ บาท ส่งคืนคลัง ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๓/๕๖ เลขที่ ๐๔๑ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖

(๗) เงินหลักประกันสัญญา ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖ จำนวน ๑๗,๗๒๒ บาท ส่งคืนคลัง ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๓/๕๗ เลขที่ ๐๖๙ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๗

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้ว มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คู่กรณีเป็นเจ้าของหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจ ภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ แต่ไม่รวมถึงข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณี เป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่ง เจ้าพนักงานพัสดุ ระดับ ๖ สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล จึงถือได้ว่า คู่กรณีเป็น “เจ้าหน้าที่” ตามความหมายของระเบียบฯ ดังกล่าวแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีมีหน้าที่นำเงินส่ง หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า หน้าที่นำเงินส่งนั้นอาจเกิดขึ้นกับเจ้าหน้าที่ได้โดยตรงตาม (๑) กฎหมายหรือระเบียบกำหนด (๒) คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง (๓) คำสั่งแต่งตั้งมอบหมายจากผู้มีอำนาจ และ (๔) โดยหน้าที่ราชการในการดำเนินการตามภารกิจของหน่วยงาน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ได้มีคำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายหน้าที่ให้ผู้ใดเป็นผู้มีหน้าที่รับเงินหลักประกันสัญญาเป็นการเฉพาะ โดยได้มอบหมายหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงินให้อยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายการเงินและบัญชี แต่ไม่ได้ระบุชัดเจนว่าเป็นการรับเงินประเภทใดบ้าง ซึ่งนาย ว. ผู้อำนวยการกองคลัง นาง จ. หัวหน้าฝ่ายพัฒนาและจัดเก็บรายได้ และคู่กรณี ต่างให้ถ้อยคำยืนยันตรงกันว่า เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลได้ทำสัญญากับผู้ประกอบการและผู้ประกอบการวางหลักประกันสัญญาเป็นเงินสด คู่กรณีในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุจะเป็นผู้รับเงินหลักประกันสัญญาจากผู้ประกอบการ แล้วนำเงินส่งให้กับเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนา

และจัดเก็บรายได้ เพื่อออกใบเสร็จรับเงิน เมื่อสิ้นวันฝ่ายพัฒนาและจัดเก็บรายได้จะจัดทำใบสรุปนำส่งเงิน และนำเงินฝากธนาคารขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นวิธีที่ปฏิบัติสืบเนื่องมาเป็นระยะเวลานานแล้ว

ดังนั้น เมื่อคู่กรณียอมรับว่า เป็นผู้ที่มีหน้าที่รับเงินหลักประกันสัญญาจากผู้ประกอบการ และมีหน้าที่นำเงินส่งให้กับเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาและจัดเก็บรายได้ เพื่อออกใบเสร็จรับเงิน และนำเงินฝากธนาคารขององค์การบริหารส่วนตำบล อันถือเป็นหน้าที่ราชการในการดำเนินการตามภารกิจของหน่วยงาน จึงถือได้ว่าคู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่โดยตรงในการนำเงินส่ง ตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบ ส่งหรือฝากคลัง หรือหน่วยรับตรวจภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๑ กำหนดว่า เมื่อสิ้นเวลารับเงินให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงิน นำเงินที่ได้รับพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงิน และเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำฝากธนาคาร กรณีนำฝากธนาคารไม่ทันให้เก็บรักษาไว้ที่ตุนิรภัย

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีได้รับเงินหลักประกันสัญญาจากผู้จ้างในวันที่ทำสัญญาแล้วไม่ได้้นำเงินส่งให้กับเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาและจัดเก็บรายได้ จำนวน ๗ สัญญา รวมเป็นเงิน ๑๓๘,๑๓๘ บาท ดังนี้

๑. ได้รับหลักประกันสัญญาเป็นเงินสด จากร้าน อ. จำนวน ๔,๙๐๐ บาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ โครงการจ้างเหมาปรับปรุงห้องสมุดประชาชน หมู่ที่ ๑๙ วงเงิน ๙๘,๐๐๐ บาท

๒. ได้รับหลักประกันสัญญาเป็นเงินสด จากร้าน อ. จำนวน ๑๔,๙๐๐ บาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ โครงการจ้างเหมาปรับปรุงห้องศูนย์การเรียนรู้คอมพิวเตอร์นักเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วงเงิน ๒๙๘,๐๐๐ บาท

๓. ได้รับหลักประกันสัญญาเป็นเงินสด จากร้าน อ. จำนวน ๔,๙๐๐ บาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ โครงการจ้างเหมาปรับปรุงห้องสมุดประชาชน หมู่ที่ ๑๓ วงเงิน ๙๘,๐๐๐ บาท

๔. ได้รับหลักประกันสัญญาเป็นเงินสด จากห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. จำนวน ๑๐,๙๘๐ บาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖ โครงการก่อสร้างสะพานไม้ข้ามคลอง หมู่ที่ ๓ วงเงิน ๒๑๙,๕๘๒.๔๓ บาท

๕. ได้รับหลักประกันสัญญาเป็นเงินสด จากห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. จำนวน ๒๗,๘๓๔ บาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖ โครงการก่อสร้างสะพานทางเดินเท้า ค.ส.ล. เลียบคลอง หมู่ที่ ๑๙ วงเงิน ๕๕๖,๖๖๓.๐๒ บาท

๖. ได้รับหลักประกันสัญญาเป็นเงินสด จากห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. จำนวน ๕๖,๙๐๒ บาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖ โครงการก่อสร้างสะพานทางเดินเท้า ค.ส.ล. เลียบคลอง หมู่ที่ ๑๙ วงเงิน ๑,๑๓๘,๐๒๑.๖๐ บาท

๗. ได้รับหลักประกันสัญญาเป็นเงินสด จากห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. จำนวน ๑๗,๗๒๒ บาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖ โครงการก่อสร้างสะพานทางเดินเท้า ค.ส.ล. เลียบคลอง หมู่ที่ ๓ วงเงิน ๓๕๔,๔๒๕.๙๘ บาท

เมื่อคู่กรณีได้รับเงินหลักประกันสัญญาแล้ว จะต้องนำเงินที่ได้รับในวันนั้นส่งมอบให้กับเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาและจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อออกใบเสร็จรับเงินให้กับผู้รับจ้างในวันที่ได้รับเงิน และนำเงินฝากธนาคารขององค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้น การที่คู่กรณีได้รับเงินหลักประกันสัญญาจากผู้รับจ้าง จำนวน ๗ สัญญา รวมเป็นเงิน ๑๓๘,๑๓๘ บาท แล้วไม่ได้นำเงินที่ได้รับในวันนั้นส่งมอบให้กับเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาและจัดเก็บรายได้ เพื่อนำเงินส่งคลังขององค์การบริหารส่วนตำบล จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๑๑

แม้คู่กรณีจะอ้างว่า สัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ สัญญาจ้างเลขที่ ๑๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ และสัญญาจ้างเลขที่ ๑๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ คู่กรณีไม่ได้เรียกหลักประกันสัญญาและไม่ได้รับเงินหลักประกันสัญญาจากร้าน อ. เนื่องจากเห็นว่างานจ้างทั้ง ๓ สัญญา เป็นงานจ้างเหมาเล็กน้อยและไม่ได้กำหนดระยะเวลาความชำรุดบกพร่องของงานจ้างไว้ นั้น เห็นว่ายังไม่อาจรับฟังได้ เนื่องจากข้อความในสัญญาจ้างทั้ง ๓ ฉบับ มีการระบุไว้ชัดเจนว่าในขณะทำสัญญาผู้รับจ้างได้นำหลักประกันเป็นจำนวนเงิน (ตามที่ระบุในสัญญา) มามอบให้แก่ผู้ว่าจ้างเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญานี้

คู่กรณีได้อาศัยโอกาสที่ตนทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุ มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับเงินหลักประกันสัญญาแล้วเปิดบัญชีเงินไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว เมื่อสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดตรวจพบการกระทำดังกล่าว คู่กรณีจึงได้นำเงินหลักประกันสัญญาตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖ จำนวน ๕๖,๙๐๒ บาท ส่งให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ และได้เขียนใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๓/๕๖ เลขที่ ๐๔๑ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ แล้วนำเงินไปส่งมอบให้กับหัวหน้าฝ่ายพัฒนาและจัดเก็บรายได้ เพื่อนำเงินส่งคลังขององค์การบริหารส่วนตำบล แต่คู่กรณีได้ปลอมใบเสร็จรับเงินฉบับดังกล่าว โดยนำสำเนาใบเสร็จรับเงินไปถ่ายเอกสารและได้แก้ไขวันที่ในสำเนาใบเสร็จรับเงินฉบับที่ถ่ายเอกสาร จากวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ เป็นวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖ แล้วนำสำเนาใบเสร็จรับเงินที่แก้ไขแล้วไปถ่ายเอกสารอีกครั้ง แล้วจึงนำไปมอบให้กับเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัด เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเชื่อว่าองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับหลักประกันสัญญาเป็นเงินสด ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่
พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีได้รับเงินหลักประกันสัญญาจากผู้รับจ้าง แล้วไม่นำเงินที่ได้รับในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อให้กับเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาและจัดเก็บรายได้ เพื่อออกไปเสริมรับเงิน และนำเงินฝากธนาคารขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๗ สัญญา รวมเป็นเงิน ๑๓๘,๑๓๘ บาท และได้เบียดบังเงินหลักประกันสัญญาไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว นั้น ถือได้ว่า เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐแล้ว แม้ภายหลังจะได้นำเงินมาส่งคืนให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ก็มีได้มีผลลบถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นไปแล้วแต่อย่างใด

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีกระทำโดยจงใจ หรือไม่
พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีทราบดีว่า เมื่อได้รับเงินหลักประกันสัญญาเป็นเงินสด คู่กรณีจะต้องนำเงินที่ได้รับส่งมอบให้กับเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาและจัดเก็บรายได้ เพื่อออกไปเสริมรับเงิน และนำเงินฝากธนาคารขององค์การบริหารส่วนตำบล และคู่กรณีได้ยอมรับในชั้นไต่สวนว่า การกระทำของตนเองเป็นความผิด ดังนั้น การที่คู่กรณีได้รับเงินหลักประกันสัญญาจากผู้รับจ้าง จำนวน ๗ สัญญา รวมเป็นเงิน ๑๓๘,๑๓๘ บาท แล้วไม่นำเงินที่ได้รับในวันนั้นทั้งหมดส่งมอบให้กับเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาและจัดเก็บรายได้ แล้วเบียดบังเงินไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว จึงถือได้ว่า คู่กรณีได้กระทำโดยจงใจแล้ว

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาดว่า การกระทำของคู่กรณีเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่งไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจ ภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครอง ขั้นที่ ๒ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า คู่กรณีมีภาระหนี้สินเป็นจำนวนมาก ยอมรับความผิด ให้ความร่วมมือในการพิจารณา ถูกลงโทษทางวินัย มีการชดใช้ความรับผิดชอบทางละเมิด และถูกดำเนินการทางอาญาแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๒ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๒๒,๔๙๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๔๔,๙๘๐ บาท (สี่หมื่นสี่พันเก้าร้อยแปดสิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๑,๘๘๐ บาท (หนึ่งพันแปดร้อยแปดสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวน

ที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

ศาสตราจารย์พิเศษชัยสิทธิ์	ตราชูธรรม	ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายปิยะพันธุ์	นิมมานเหมินท์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางอุไร	ร่มโพธิหยก	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางจิรพร	มีหลี่สวัสดิ์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายกรพจน์	อัศวินวิจิตร	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน